

Абонаментъ:
 За година . . 55 лв.
 За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:
 Официални по 2 лв.
 на квадр. сант.;
 търговски
 по споразумение.

ВАРИШКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА
 ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕТЪКЪ.

Всичко, що се
 отнася до вестника,
 да се изпраща до
 кметството — Варна

Редакцията
 ул. „Царь Борисъ“,
 Бабаджовото едание
 II-ик етажъ.

Брой 1 левъ.

Музикалниятъ Варна разтваря своите двери, за да покаже на лътовниците ридкитъ природни хубости и дарове на морския брягъ. А за да се имамъ трайно впечатление на сегашното положение на гр. Варна, нужно е всички негови граждани да си подадатъ ръце и, подпомогнати отъ държавата, да работятъ за привличането на възможно повече лътовници, особено чужденци. И наредъ съ всичко, на първо място ни трябва да направимъ пребиваването на лътовниците у насъ приятно, като имъ дадемъ наредъ съ здравия климатъ и естивъ животъ, единъ поне минимумъ отъ културни дла.

Ето защо добре разбранихъ общински интереси налагатъ на първо място една безгранична поддръжка на външно културно дло.

Като най-крупно явление въ последнитъ години на културния животъ въ града ни се очертаватъ музикалниятъ тържества. До сега тй бяха въ периодъ на оформяване, единъ неизбъжжъ периодъ, който при общински усилия на организиранието н музикалниятъ тържества бй скъсени, за да можемъ днесъ предъ четвъртитъ по редъ, да се надвляме на по богати и истински художествени резултати. И каменци сж за тази година, о-вснн третитъ музикални сили на София и провинцията, сжщо така: Братя Владисеровъ, Морфоза и Прокопоза, П. Райчевъ, Ана Тодорова, Ел Доскова, Свиларова, Актаржмевъ и др.; оркестровитъ концерти ще се изнесатъ отъ оперния оркестъръ. Всичко то ва свидетелствува за мощната роль, която почватъ да играатъ музикалниятъ тържества въ нашия музикаленъ животъ.

Както ви-амъ, така и при този случай, частната инициатива разръза Гурдевия възелъ, а сега остава да се действува главно въ две направления, или, по-скоро, да се тръгне по два пътя: общината трябва да даде своето безрезервно сътрудничество, защото тонейната културно просветна работа би тръбвало много пжти да се увеличи, и второ, да се иска пълното съдействие на държавата, за да могатъ музикалниятъ тържества да изпълнятъ и своята важна задача: стремежътъ да се популяризира музиката между широкъ слой слушатели. Тази просветна деятелностъ ще се изрази въ организирането по-нататкъ, при наличиостта

ВАРНЕНСКИЯ КУРОРТЪ и задачите на варненското гражданство.

Тежката и сурова зима, не-запомнена отъ дълги години, най-после си отиде. Настъпна нанова лътото, сезона на интензивна творческа работа въ всички области на материалната ни култура. Хилядитъ безработни граждани, които прекараха зимата съ голъми лишения и мъки, днесъ намиратъ работа, благодарение на инициативитъ, които се правятъ било отъ обществени или държавни институти, било отъ частни лица. Общината очакваше пукването на пролътъта, за да започне своята стрителна работа за благоустройство на града. Държавата сжщо. Частнитъ строежи тоже започнаха. Земледелието и лозарството сж въ разгаръ на своята подготвителна работа. Обаче, ако има нйкой градъ, който да очаква най-много отъ лътния тазитъ, той е гр. Варна.

Всички знаятъ, въ какво положение изпадна гр. Варна следъ злополучнитъ войни. Изгубилъ своя хинтерландъ, гр. Варна изгуби и своето предишно търговско значение. Нче сме свидетели, какъ въ продължение на 10 години варненската пияца си измъни съвършено своята търговска физиономия. Стари, солидни, съ търговска традиция фирми изчезнаха една следъ друга. Еснафството тоже преживява тжжка криза. За щастие, обаче, пр-родата е давила гр. Варна съ едно неизмъримо богатство, което, умъло използвано, би могло да облекчи, ако не кълълно, то поне отчасти тежкото положение на обеднялото население. Красивото варненско море, съ богатия си плажъ, съ красивия си паркъ и красивитъ си околности отъ дълго време е привличало вниманието както на българитъ, така и на чужденцитъ. Обаче, до преди 3 години въ гр. Варна липсваша най-сжществени условия, за да бжде истински морски курортъ. Днесъ Варна вече притежава почти всички условия за да бжде първостепененъ морски курортъ: морски бани, модерно казино, благоустроени улици, развлечения и т. н. Варненския курортъ се посъщава вече и отъ чужденци. Интересна на последнитъ къмъ варненския курортъ все повече и повече се усилира. Миналата година Варна бй посетена отъ 40,000 лътвоници, отъ които 10,000 чужденци. Тая година надвляме се тжхното число да се удвои. Ползата отъ курорта за варненското гражданство е очевидна. Стотици милиони, отъ които една частъ въ жужда валута, оставатъ въ града ни за 2—3 месеца и се разпределятъ между разнитъ стопански съсловия. Тази сума не е за пренебрегване при тежката стопанска криза, която преживява града ни.

Варненската община усилено работи, за да направи отъ Варна единъ първостепененъ световенъ морски курортъ. Обаче, въ своитъ инициативи общината тръбва да намъри и подкрепата на съзнателното варненско гражданство. Въпреки че условията за живъене въ варненския курортъ сж едни отъ най-износнитъ, намиратъ се хора, които отъ завистия къмъ ежегодно разтвация неговъ успъхъ както въ България, така и въ чужбина да разпространяватъ тенденциозни слухове за нтъквава скжпотия въ Варна. Варненци помчатъ кампанята, която се бй повела миналото лъто сръщу Варна въ частъ отъ софийския печатъ противъ скжпотията на живота презъ сезона. Тъ знаятъ сжщо, че общината взе навреме мърки и чрезъ една обстойна анкета, въ която участваха представители на печата и на официални власти отъ София, установи по единъ категориченъ начинъ невърността на това твърдение.

За съжаление, до колкото се научаваме, подобна кампания е започната и тая година. Общината и сега е на поста си, за да отблъсне своевременно всъка тенденциозна кампания, насочена срещу варненския курортъ. Ние апелираме къмъ варненското гражданство и то отъ своя страна било чрезъ печата, било при лични срещи да доказва, че въ Варна нма никаква скжпотия и, че напротивъ живота въ Варна както по отношение на квартиритъ,

Общинскиятъ съветъ.

На 29, 30 и 31 май т. год. Варнен. общ. съветъ бй свиканъ на първа извънредна сесия за разглеждане следния

- Дневенъ редъ:**
1. Одобряване докладъ по отчуждаване мътото, на което е построено уцето „Св. Наумъ“ предназначено за постройка на Телеграфа пощенска палата.
 2. Одобряване поемнитъ условия за общински и училищни търгове.
 3. Благоустройствени въпроси и преписки по урежулиране на града.
 4. Отпуски, приемане оставки и назначавания на общински служители.
 5. Изборъ на комисия.
 6. Освобождаване гаранции на общински служители.
 7. Връщане неправилно внесени оуми.
 8. Помощи на бедни граждани и благотворителни дла, и
 9. Равни.

Кмета Н. Поповъ. Заседанието се открива. Г-да общински съветници, както отъ поканата се вижда, вие сте свикани на първа извънредна сесия за разглеждане посоченитъ въпроси, които въпроси, поради това, че искатъ належаще разрешение, не могатъ да бждатъ оставени за разрешаване въ редовната сесия. Дневния редъ ви е известенъ.

Антонъ Янковъ. Искамъ думата преди дневния редъ. Г-да общински съветници, предъ менъ е единъ листъ съ написанъ дневенъ редъ на заседанието. Чета този листъ и се мъча да си представя, въ какво сме свикани тукъ. Всички точки сж написани съ общи фрази, отъ които нищо не личи. Този начинъ не е довъръ. Въпроситъ, за които се свикваме на заседание, тръбва да бждатъ овначавани по-конкретно, за да се интересуваме отъ нйкои въпроси и да ги проучимъ. Тръбва да се конкретизиратъ въпроситъ, а не съ общи фрази. М-ята молба е да бждатъ поканитъ по конкретни.

Кмета Н. Поповъ. — Господа общ съветници, бележката, която г. Ан. Янковъ прави, е основателна да се конкретизира онава, която съвета ще разглежда. За сегашния случай, обаче, бележката е неуместна. Въпроситъ сж достатъчно конкретизирани. А другитъ въпроси като отпуски, напр. нймаатъ нужда отъ конкретизиране. Общинскиятъ съветници тръбва да си дадатъ известенъ трудъ да проучатъ въпроситъ.

Г-да общ съветници, — първата точка отъ дневния редъ Ви е известна отъ поканата.

Отъ около една година министерството на телеграфитъ и пощитъ Варн. общин. съветъ и училищното настоятелство водиха преговори за намъна на мътото, което иматъ тукъ, съ мътото срещу църквата „Св. Богородица“. Министерството е така и по отношение храната е много по-евтинъ отколкото въ София и въ другитъ български курорти.

наготвило проектъ за постройка на Телеграфо пощенска станция, за която ще похарчи повече отъ 15 милиона лева. Съгласно едно изявление на Министра на пощитъ министерството има намърение не само да я построи, но и да я уреди по най-образцовъ начинъ, съ най-модеренъ телефоненъ номераторъ. Министерството има намърение да похарчи крупни суми за това. Плана вмахме случай да видимъ.

Породи се идеята постройката да бжде на мътото по удобно по достъпно, за да може да издоголява гражданството. За такова бй определено мътото предъ църквата. Да вземемъ ние мътото на Телеграф. пощенската станция, а да дадемъ това мътото предъ църквата.

Започнаха се преговори. Управлението на Пощата тогава малко ни вастраши, като ни каза, че воюво забавно може да отнеме постройката за смътна на нйкой другъ градъ. Кметството поиска да влъже въ преки преговори съ Министерството. Получиха се удовлетелни резултати. Постигна се съгласие по принципъ да стане намъна на мътотата. Министерството се съгласи да плати едно обществено за училищната сграда отъ 550,000 лв. като материална си остава пакъ за насъ. Министерството поиска да се акръгли той парцелъ. Да се даде на ул. Владиславъ едно по-голямо лице и се залуши улицата между училищата.

При тия условия се постигна съгласие и между Министерството и Училищното настоятелство. Въпроситъ бй на дълго и на широко обекжидни. И училището тръбва да се премахне защото не тръбва да има училище на това мътото, което е много шумно. Тъзи вцания сж достатъчно известни. Други съображение е и това. Тъзи мътота по улица Владиславъ тръбва да бждатъ отърговени. Ацето тръбва да използуваме чрезъ направата на дюгъни. Значи: 1. Училищата сж стари, 2. Не сж на мътото и трето съображение е, че телеграфоощенската станция тръбва да бжде на по хубаво мътото. Кметството се съгласи на тия окончателни условия. Защо да оставимъ да се извърши строежа въ другъ градъ? Общинскиятъ съветъ тръбва да се съгласи намъненето да стане. Протоколътъ е одобренъ и отъ регулационната комисия.

Дръ Сераковъ — Въпроситъ е твъно свързанъ съ състоянието на учебното дло въ Варна. Ние въ нашитъ училища нймаме ограда, нймаме достатъчно училища. Ние имаме 10 собствени училища. Ако продадемъ или намънимъ училището „Св. Наумъ“, 50% отъ всички деца въ Варна иде иматъ полудневни занятия. А това не е честъ за Варна. Когато ние искаме да се хвалимъ съ благоустроенъ градъ Варна, срамота е да оставимъ децата съ такива занятия. Ние даваме на министерството 450 кв. м. мътото повече и ва

тѣхъ не вземаме нито б пари, а това сж 350 хиляди ливри. Ние се отказваме отъ тѣхъ.

Ние нѣмаме нищо противъ по принципъ, но нѣмаме средства да построимъ една хубава еднина.

Д. Янакиевъ — Слага се въпроса на ваѣна на мѣстото на училище се. Наумъ съ това на еднинето на поч и телеграфитъ Самъ по себе въпросътъ ще се разреши, защото и двата сж една голѣма нужда. Съгласенъ съмъ съ мнението на г. Свраковъ. Ние трѣбва да искаме пълни обещания, които министерството трѣбва да плати. Не вѣя защо комисията е останала становището, да се иска по голѣмо обещание. Ние нѣмаме достатъчно училища въ Варна. Много деца оставатъ вънъ отъ училището. Щомъ дадемъ това мѣсто, ние трѣбва да решимъ въпроса за направа на ново модерно училище, за да можемъ да поберемъ повече деца.

Н. Стамболиевъ. Мисля, че когато се решаватъ въпроси, свързани съ държавата и сж отъ полза за града, трѣбва да се обещаватъ длановѣрно за да не впаднеме въ противоречия. Оградата на училището, мѣстари и да е векта, но тя е необходима. Пакъ липсватъ пари за направа на друга.

Ние по начало не сме противъ тази инициатива, но ние искамъ да погледнемъ отъ друга страна — какви грижи сж положени за децата. Азъ нѣма да правя партизанство, но ние внасяме, че отъ какъто отговора е на власт, той върши една лоша просветна политика.

Въпросътъ трѣбва да бѣде произведенъ по обстояно отъ общинската управа и отъ училищното настоятелство, за да се направятъ известни корекции.

Кмета Н. Поповъ. Всички оратори погледнаха повърхностно на въпроса. Г-да общ. съветници, не е управлението на пощитъ и телеграфитъ, което иска ваѣна на мѣстата. Ние ако искаме да отидемъ по тѣхно желаніе, тѣ веднага ще вичоциатъ строежа. Кметството прави разлика между общото и по-трайното и по-вечното отъ една страна, и по-частното и по-временното, отъ отъ друга страна.

Какво представлява постройката на едно училище предъ постройката на една т. п. станция?

Г-да общ. съветници, по-малкиятъ, по-частниятъ интереси сж били много често въ противоречие съ по-общитъ интереси, които не може да се жертвуватъ за по-малкиятъ.

Т. п. станция е една отъ

първитъ служби не само за културния, но и за моралния интересъ на града.

Ние нѣмаме едно удобно еднина. Ако нѣма споръ между два интереса, че единтъ е цененъ, че единтъ е по голѣмъ отъ другиятъ, тогава една въпроса — за какво превземъ жертви, ако наистина се смѣта, че правимъ жертви?

Азъ приемамъ, дори че собственото дѣло ще се стѣсни за една или 2 години. До сега ние ще построимъ по добро училище. Лесно е да се наеме сграда, възможно е да се наемѣ мѣсто за тия деца, но ако се осуети постройката на т. п. станция, мѣчно може да се отиде следъ една, две или три години. Едно училище се закрива преди равнаването на друго училище, ще склучимъ единъ заемъ отъ специалния кредитъ повече — 550000 ливри. Заема ще възлиза на 250000 лева.

Г-да общ. съветници, между държавна и община, които сж 2 обществени учреждения не може да става сравнение, че общината наема по малко отколкото дѣла.

Азъ изпращамъ единъ въпросъ, и ако ние отхвърлимъ предложението, по-късно ще разберете, колко голѣма грѣшка сте извършили.

Други градове за подобни обществени учреждения отпущатъ безплатно мѣсто, а ние получаваме пълно обещание.

Или общинскиятъ съветъ ще приеме споразумението ad referendum или не.

Казантъ, че държавата трѣбва да прави жертви. Тя ги е правила. Нѣма два месеца, отъ както се отлупиха 2 милиона лева за довършване на театъра.

Никога ние не сме напушвали възможността да вземемъ отъ държавата.

Г-спода общ. съветници, моля предъ по вѣщниятъ интереси да направимъ жертви по-малкиятъ.

Д-ръ Златаровъ предъед уч. настоятелство. Поради урещитъ, които се хвърлиха до сега, съмъ задълженъ да взема думата. Въпросътъ за класнитъ учебни стаи е въпросъ мъженъ и когато дойде да се решава този въпросъ, вие ще го чуете Варненската община има 62 класни стаи, отъ които 10 сж вземни съ 74 отдѣления. Броя на недостатъчните стаи е доста голѣмъ. Децата които сега пълнятъ тѣми 10 класни стаи, това сж деца които идватъ отъ по-крайнитъ. Тѣми деца идватъ насамъ, следователно никакви жертви на интереситъ на малкиятъ деца не ще се направятъ.

не е толкова страшно равнението на мѣстата.

Д-ръ Свраковъ. Като се премахва улца пенчантъ и се открива друга край улца. „Св. Кирилъ, не памirate ли, че новата улца ще унищожи ценността на училището?

Д-ръ Златаровъ. Да, по този въпросъ вие ще има да чуете мнението ми.

Г. П. Ангеловъ учил. н-во. — Г-да, училищното настоятелство не е съветникъ на нищо отъ това, което принадлежи по инвентаръ на учил. н-во. Ние нѣмаме крепостни актове. Ние сме съветници само на еднинето. Председателя на учил. н-во е изпълнилъ своята длъжностъ по форма, защото е длъженъ да направи това, но не като съветникъ. Телеграфопощенската плата е една отъ много важнитъ сгради и ако ние изпуснемъ този случай, ние ще изпуснемъ едно важно вѣщо за града, който се счита за и-добре уреденъ градъ.

Г-да общински съветници, вие трѣбва да обещаете на учил. н-во, че ще дадете всички средства, които сж се давали отъ какъ България съществувала тукъ въ Варна. Когато учил. н-во поиска отъ Министерството да му се отсѣжи българския хамбаръ, то се отпесе българскино. Вие общински съветници трѣбва да жертвувате за да обогатите града и вѣдите, че ще направитъ едно хубаво дѣло.

Д-ръ Дабковъ. Смѣта, че оценката е прѣдпадна. Отъ решението да се ваѣнятъ мѣстата ще се облекча до голѣма степенъ и безработицата, защото постройката предвижда голѣмо число работници, а въ Варна има много които чакатъ работа.

Хр. Мирски. Никой отъ общинскиятъ съветници нѣма да отрече, че е отъ голѣмо значение да се построи такава еднина. Техническиятъ лица трѣбва да дадатъ точни сведения, които ще ни послужатъ за да мане едно правилно решение. Нека този въпросъ остане за разрешение въ утрешното заседание. Предлагамъ да се избере една комисия отъ компетентни лица, която да направи една преценка и да докладва.

Кмета Н. Поповъ. Има предложение да се избере една комисия, която да направи преценка и въ утрешното заседание да докладва. Който е съгласенъ, да си вдигне ржката, боалниство, приема се.

За комисия бѣха избрани: г. г. Ст. Поповъ, Д. Дабковъ, Бръчковъ Хр. Мирски, Д. Янакиевъ, Ал. Славовъ и председ. на учил. н-во д-ръ Златаровъ. Д-ръ Гачевъ отпрати патане

Ф. Каницъ.

Бръговетъ на Евксинополта — Варна.

Отъ френския преводъ Б. Поповъ (Продължение отъ брой 204).

Правителството на портата не прояви по голѣма дейностъ и въ постройката на кей, въломъ и други необходими съоружения за корабостроенето и търговията на Варна. Въ Турция сж малко евискателни и сж доволни отъ правителството, стига то съзнателно да не едѣла равнитето на занаятцята.

Търговескиятъ отношения, утановени прѣко между Евксиноградския Портъ и Адриатика, презъ посредничеството на австрийския Лойдъ, сж довели, че отъ 1841 г., до създаването въ Варна на едно австрийско консулство. Сега вадъ нейнитъ еднина се вѣдятъ двѣте вѣща на четирнадесетъ народи, между които Персия и Румелия не трѣбва да бѣждатъ забравени. Правдинни дни къвишеността на търговеския кварталъ, който гледа къмъ пристанището и е населенъ главно отъ чужди предзавителци, се украсява отъ павильони съ блестящи цвѣтове и въодушевлява погледа съ една извъредна радостъ.

Гледавъ отъ далеко, безпорядчиниятъ кишежъ на ориенталските градове някога не е лишень отъ живописностъ; Варна притежава, освенъ това, чара на своя великолепенъ и зеленеющъ се полякъ отъ хълмове, равноположени съ полукръгъ между носъ Султанлъкъ и Галата, и — на своето море, тая дълбоки еднина, чиято повърхностъ е въ нѣкъ спокойни дѣла се вълнува отъ бриантъ и, по което плаватъ, по всички направления, и раходи подъ равни явямена, гомои въ опъкати платна и бързи канци съ много горбойни весла, докато военни

до кметъ, ващо цената на хлѣба е 850.

Н. Стамболиевъ прави допъване — какво е направило и п. да гарантира консулаторитъ отъ голѣмата спекула на продажитъ на артикули отъ първа необходимостъ.

Следъ това се пристѣпи къмъ точка 2-ра отъ дневния редъ. Удобрени бѣха вѣכון търгове и поемни условия.

Преди закриване на заседанието г. Г. Стояновъ отъ трудно свѣтъ да отлупене една сума отъ 100,000 ливри, — помощъ на отлупуващитъ работници въ Хасково и Пловдивъ.

Сложено на гласуване, предложението не бѣ прието.

ти кораби стои въ неподвижно състояние на котитъ си.

Насиитъ, басинитъ, бѣантъ стени, вратитъ, минаретата и металическите куполи пламатъ подъ бѣлтъщата свѣтлина и тѣлната, притисната между чернитъ домове, се промѣня въ рѣдъ велевната на малки горички.

Варна се съве скоро отъ страшната обседа презъ 1828 г. благодарение корабостроенето и желѣзницата, която е свързана съ Русчукъ. Въ 1855 година тя броеше 16,000 жители, а въ 1872 — 18,000.

Уметвеното пробуждане въ християнското население, датира една отъ 1840 г. Преди това само висшето духовенство и нѣколко богати чорбаджии горѣха грѣцки; следствие своитъ ежесдневни сношения съ владоущата раса, българската и грацка маса бѣше напълно забравила своя материнъ езикъ и попочетъ дори бѣха принудени да четатъ евангелието и да изслушватъ наредитъ на турски.

Сами сърцитъ бѣха възприели едничеството и мѣстименски обичай да ваѣвятъ женитъ си на харема. Отъ времето на войната за независимостъ мабраниха се на Вацаренца въ какви сношения съ чуждитъ търговци и моряци; прѣвощитъ на тѣхнитъ домове, обикновено дървени, не трѣбваше да мѣдатъ къмъ улцата.

Следъ дубляжуването на Хатъ и хумюна въ 1839 г. пожеланието се подобри и християнитъ започнаха да се позавуватъ отъ вѣдѣстванитъ и западнитъ сили въ тѣхна-оми концесии.

Въ 1850 г. архиепископъ Исидоръ основа училище, което положи извъредна грижа и изучаване грѣцкия езикъ и класическата литература. Тѣмъ ваимания вѣдѣха новъ животъ, както въ църквата, така и въ семействата, и създадохъ въ турския езикъ все по оскѣна конкуренция.

Създаването на библиотеки въ митрополитското помѣщение и основането на едно народно грѣцко училище, обучаващо до Ланкастерската система, съ иждивенията на обществитъ, доведоха до новъ напредѣтъ и малко по малко, кореннитъ езикъ намѣтеха турското на речие, за което до сега почти изключително говорѣха християнските семейства.

Въ Франция, въ Англия дѣлѣха тази мисль, като едното смѣло и енергично дѣло, достойно за двѣтъ велики вѣци.

Още отъ самото начало империалтъ предвиждаше огромнитъ мъжотии, да не кажа почти непреодолими, на едното възможно дебаркиране въ Кримъ.

Руситъ, казваше той, въ миршала, иматъ тамъ отъ 70 до 80,000 човѣка — всички пристанища сж зашитени. Върху всички върхове край морето сж инсталирани сѣмфоритъ съ сигнали и кавазъ рибески полове, които, щомъ се погледъ корабъ, даватъ знакъ и гичатъ да прѣдѣлятъ въ Севастополъ.

Следващия отлупка по отлупка преговоритъ въ Варна и редицата отъ последвани събития, ще се види, че Кримъ бѣше любима идея на войчки.

Баронъ Де Базанкуръ.

Отъ френския Б. Поповъ.

Кримската експедиция

Привасане войски и орждия отъ Галиполи, Видинъ и София. — Съвещанието съ адмиралъ Хамелинъ. — Мисльба за десантъ въ Кримъ. — Коюзиния съветъ. — Отлупки коюзини отъ Силистра.

(Продължение отъ брой 204).

XXIII. Ето направитъ приготвенения за отбрана при първа евентуалностъ.

Омеръ паша трѣбваше да се пренесе на два прѣхода предъ Цуменъ, съ 30000 души и сто и двадесетъ орждия.

Като съсредоточи разположенитъ въ Видинъ и София сили, турския генералисимъ щѣше да разполага следъ двадесетъ дни съ 70,000 души и сто осемдесетъ орждия.

Слѣщиятъ срокъ позволаваше на лордъ Рагланъ да остави на линия 20000 ан-

гличани, а маршалъ Сейъ Арно се смѣташе да увеличи целото на своитъ войски на този пунктъ до 35,000 души, особено, както той се наддаваше, ако приогнише брѣта дѣла отъ Галиполи на 4 галиваня, командвана отъ генералъ Форей, засѣнѣла по нѣтъ, както се вѣше, по причини на политическитъ събития въ Гърция.

Това щѣше да прави 120 до 125000-най добра армия, подкрепена отъ трѣта и десетъ орждия.

Съ такава армия, можеше

съ вѣра да се чакатъ руситъ.

— Страхитъ станаха почти равни, защото неприятелската армия, по всички предвиждания и смѣтки, не можеше да разположи се повече отъ 150,000 души и четирестотинъ орждия.

Лесно е да се разбере, че това сътрудничество въ съюзитъ армия успокояваше саракера върху бѣдоцѣто на Цариградъ.

XXIV. На 22 май, въ 9 часа вечертъ, маршалтъ пристигна въ Варна. Той бързо се пакачи на борби на „Вертоле“, къдего адмиралъ Хамелинъ го очакваше отъ дълго време.

Въ резултатъ отъ конференцията, които три много часове, адмиралтъ поставише на разположение въ маршалъ цѣлата своя флота, за превозъ на войскитъ и за тѣхното

тъмъ мѣчно дебаркиране въ Варна.

Адмиралтъ, както се вѣше, се връщаше съ своитъ английски кораби отъ една обиколка къмъ бръговетъ на Кримъ и Севастополъ. Маршалтъ го зашита съ живолюбивостъ за резултата на неговитъ наблюдения; защото Кримъ бѣше неговата любима мисль. Както той се направи явяваше, той бодърствуваше надъ своитъ плаване и вече мислено тървѣше улавянния пунктъ. Но не трѣбва да се заключи отъ тукъ, че то бѣ само негово желаніе, че само той е искалъ, че само той се е обмѣлялъ на Кримската експедиция.

Следващия отлупка по отлупка преговоритъ въ Варна и редицата отъ последвани събития, ще се види, че Кримъ бѣше любима идея на войчки.

ВЪ ЦАРСТВОТО НА КНИГИТЪ.

Въ своята твърде интересна книга, описана Железният окръжет, впечатлението отъ Америка и отъ живота на американцитъ. В. Венянонъ ни дава покрай другото и две глави: Въ царството на книгитъ и Руеката библиотека въ Вашингтонъ, посветена на постиженята въ областта на библиотечната подредба, до която приканитъ яки ох успѣли да достигнатъ. Като си спомня по силата на контраста за реда въ московската Румянцовска библиотека, дехо е очаквалъ, кога ще я отвори швейцартъ, а да цуе не „порциата посетители“, на която е дошелъ редъ, и за Петроградската публична библиотека, въ която отъ всѣки посетителъ искатъ паспортъ, той се ваяна да опрѣса библиотеката на конгреса въ Вашингтонъ. Тамъ, въ рускитъ библиотеки, посетителтъ е трѣбвалъ да се бори за правото си да бжде допуснатъ до книгитъ, безъ да се е завършила всѣкога тази му борба съ успѣхъ, а тука — ако му сж потребни книги, тѣ сж на негово равноложение веднага съ всички удобства въ тѣхното използване.

Библиотеката на Конгреса е първата библиотека въ онята по разширитъ на своето здание, а по броя на книгитъ — първа въ това полукълбо и трета (следъ Националната библиотека въ Парижъ и Битанския музей въ Лондонъ) въ цѣлия свѣтъ. Сега тя притежава надъ три милиона тома. Основана е била презъ 1800 год., когато намиращето се тогава правителство въ Филадельфия е избрало Вашингтонъ за столица. При основаването си тя имала само 964 книги. Въ 1812 год., презъ време на войната съ Англия, тя била вторена до дъно съ британскитъ войски. Въ единъ озвремененъ американски журналъ тоя пожаръ се описва така: „Британцитъ взеха Капитолия. Началницитъ и оберъ сѳдиритъ взеха Палата на представителитъ; адмиралтъ на вралската флота Кокбурнъ повикалъ присѣтотнуващитъ — Двентдементи, — казалъ той — „предъ насъ е въпросъ: да говоримъ ли това въртланце на демократитъ дикти? Който е съгласенъ да каже — да!“ Думитъ му били посрещнатитъ съ одобрителни викове. — „Всички, които сж противъ, нека кажатъ — не!“ Въдарило се мълчание. — Огнѣт! — извикалъ тогава британецѣтъ, и тови възгласъ се повторилъ по всички ягли на зданието. Книгитъ отъ лавицѣтъ били употребени за под-

палване. Капитолий билъ изгоренъ . . .

Чакъ въ 1897 год библиотеката била пренесена изъ сръдата на Капитолия, въ която се помѣщаватъ Сената и Палата на представителитъ, въ специално построениятъ за нея редомъ единия дехо се намира и сега. Първоначално тѣзи библиотека е била предназначена изключително за справки отъ членовѣтъ на Конгреса при тѣхната законодателна работа, но постепенно се е превърнала въ книгохранилище за цѣлия американски народъ, което е предвидѣлъ още при основаването ѳ президентъ Джеферсонъ и прекарвалъ тогава, че тя ще се обърне въ „библиотека на Съединенитъ Щати“. Това преобрѣщане, се обяснява не само съ ежегодишнѣ придобивки, но още и съ две други придобивки. Първо, висшето научно учреждение на страната, така наречения Смитсоновски институтъ Институтъ — Smithsonian Institution — взелъ системата на международната обмѣна на научни издания. Тѣй разпраца безплатно по цѣлия онятъ пуснати отъ него научни издания, които получаватъ въ заемѣна и отиредъ голѣми брой книги, пущани както вътрѣ въ страната, така и въ чужбина (по тоя начинъ сж били получени 900,000 тома). Друго сръдство за попълване на библиотеката билъ издѣлениятъ презъ 1870 година законъ за запаване авторскитъ права (анамнито о „Copyright“), споедъ който на дѣлениитъ въ цѣлия свѣтъ книги, чиито автори искатъ да си запазятъ правата надъ тѣхъ въ Америка, сж длъжни да пратятъ по два екземпляра отъ книгата си въ библиотеката на конгреса. Въ продължение на 53 години отъ приемането на тови законъ библиотеката е зарегистрирала повече отъ 3 милиона попълнения.

Библиотеката на Конгреса е достъпна за всички; за да се ползуватъ въ нея, не ти трѣбватъ никакви билети, никакви сѳциални разрешения. Една отъ първитъ точки на нейната конституция гласи: „Библиотеката е абсолютно свободна за всички читатели отъ 16 години нагоре.“

Вие се качвате по сѣтещата съ своята бѣлата мраморна стѣлаба, продавате си малтото и шпиката и презъ оворения hall влизате въ крѣсла зала — и вие сте въ самоего светлинце. И никой за нищо не ви пита! Пѣ колко реда картонни каталови. Въ концентрични крѣгове сж

равположени мястѣтъ за работа. Отгоре пада мека сѣтлина; влечеръ всячко е залѣто съ електричество. Библиотеката е отворена всекдневно отъ 9 часа сутринтъ до 10 вечертъ. Главната вѣдѣна на библиотеката е — ползуването отъ книгитъ да бжде по възможностъ най-свободно. Часлото на книгитъ, отъ които може да се ползува посетителя, е неограничено; въ самата читалня на негово равноложение сж 15,000 тома. Ако за своята работа трѣбва да се порови самъ между книжнитъ лавици, то вавездатъ го при тѣхъ; ако всѣки дехо му сж потребни една и сщца книги, — тамъ, дехо се вавимаватъ постоянно, подвжватъ специална маса, върху която лежатъ всѣки тѣзи книги; ако му трѣбва да прѣише нѣщо на пишуща машина, библиотеката му дава специално помещение и поизва машиницеска за негова сѣтка — тѣмъ той може да ѳ диктува; колкото си ще, безъ да бѣра нѣкому, безъ самъ да бжде тревоженъ отъ нѣкого. Ако накрай читателя иска да направи фотографска снимка, отъ какнотѣ ѳ да бѣло рѣдко издание, съ това се вавимаватъ специално отдѣление на библиотеката, и отъ него ще взематъ толкова, колкото струватъ употребенитъ фотографски материали, така може да бжде офотографирана дори и цѣлата книга. На тови, който работи специално надъ нѣщо, му даватъ отдѣлна стаа, и той работи тамъ като въ собствентъ кабинетъ — никакви особени препорѣжки не се искатъ за това. Рабира се, въ библиотеката има ресторантъ и кафенѣ — значи, вие можете да живѣете и да работите въ библиотеката, като си отивате само пощемъ въ къщи.

Една отъ интереснитъ особености на библиотеката е излъчението на порѣжнитъ Вие сте избрали въ каталога книжка и отивате съ порѣжка къмъ тови концентриченъ крѣгъ, който е равноложентъ въ сръдата и вѣдъ който седятъ сжж щитъ на библиотеката; рабира се, въ своята порѣжка вие трѣбва да сначитѣ всѣки тѣзи цифри и букви, подъ които е отбѣлявана въ каталога избраната отъ васъ книга. 24 пневматически трѣби отиватъ отъ центъра на читалнята по всѣки страна, — всѣка трѣба се завършила съ цилиндрическа вакушалка, въ която се поставя нашия заементъ листъ. Вакушалката лети, където трѣбва, и следъ петъ, най-много шестъ минути самъ се връчва въ исканата книга. Но какъ исканата книга постѣва при библиоте-

каря? Тукъ е най-интересното. Венчки книги сж равноложени на нѣколко етажи въ радиусъ около читалнята. Тѣ сж поставени въ еднакви металически шкафове, малко по високитъ човѣшки бой, а да се стигатъ книгитъ, безъ да се употребява стѣлаба. Металическитъ лавици сж на брой 69,200. Обърнато е голѣмо внимание въ книгохранителницитъ да нѣма много сѣтлина — книгитъ могатъ да се погрѣдятъ — и да има винаги равномерна температура, защото книгитъ много сторо онехтватъ отъ рѣвката промѣна на температурата и отъ топлината. Отчасти за тази целъ сж направени широки проѣми въ потолка до самитъ шкафове, така, че презъ доста широки разтвори вие въздѣте всѣки етажи долу съ съответно равноложени шкафове. Това прѣследва и друга вѣдѣна — презъ тѣзи разтвори служителитъ могатъ да се споразумяватъ, безъ да отиватъ отъ единъ етажъ въ други, което облекчава дѣренето на необходимата книга. Осемнадесетъ жлаба сж движатъ въ хоризонтално и вертикално направление по всѣки етажи и радиуси съ скоростъ 100 фута въ минута; отъ само себе се рабира, че цѣлата тази механизма се движи съ електричество. Трѣбва да видите, какъ любовно си предаватъ една на друга книгитъ тѣзи бездушни жлебове, устроени въ видѣ на гребенитъ. Като се понесе по радиуса, книгата се прѣхвърля въ елеватора и се пуца долу, дехо пада въ овята съ вата кошница, която, понесена въ долния етажъ подъ краката на читателя, отново се вдига по елеватора и попада въ рѣцѣтъ на провѣтеля си. За цѣлата тая сложна процедура не трѣбва повече отъ 5-6 минути. При това се поства максимално павене на книгата — до предаването ѳ никой не я хваща съ рѣце, никой не я прѣиетя.

По това още не е всичко. Много по интересно е, какъ се д сначитъ книгитъ отъ Библиотеката на Конгреса въ самия Конгресъ. Предателите си, че на красноречивия сенаторъ му е необходимъ нѣкакъвъ цитатъ. Презъ време на рѣцѣта си той пише на кѣтѣ хартия пѣделова на книгата и предава порѣжката си на своя секретаръ. Между Библиотеката на Конгреса и Капитолия, въ който се помѣщатъ Конгреса, разстоянието е около четвъртъ милл. Между тѣхъ е построенъ подзементъ тунелъ, по който се движатъ два жлеба съ скоростъ 800 фута въ минута; тука има сжщ пневматическа трѣба и тѣ лефѣтъ; потребната книга, ци-

тата или справката влизатъ въ рѣцѣтъ на оратора нѣколко минути, следъ като е предавъ белажката си.

Библиотеката на конгреса раполога съ каталогитъ на всѣки голѣми библиотеки: въ свѣта: Лондонъ, Парижъ, Берлинъ, Вiena, Петроградъ, Брюкселъ, Пекинъ, Киото, Стокхолмъ. Една отъ най-характернитъ особености на Вашингтонската библиотека е правото на други библиотеки и научни общества да се ползуватъ въ най-широкъ мащабъ отъ нейнитъ книги. Една отъ точкитъ на нейната конституция гласи: „дѣлѣтъ на националната библиотека е да подпомага съ рѣдки книги другитъ нации“. Въз основа на това, щомъ нѣкоя библиотека или нѣкоо учено общество поиска да се изпратятъ „на заемъ“ за временно ползуване известни книги, които тѣ нѣматъ, веднага имъ се изпращатъ (the interlibrary loan). Нѣколко такива искания сж постѣжали отъ Петроградската академия на наукитъ и тѣ веднага били изпълнени.

Библиотеката, рабира се, има множество равлични отдѣли: чуждѣ — на всѣчки евидѣ, отдѣлъ за рѣкописи, за карти, музикаленъ отдѣлъ, периодични издания, библиография, източентъ отдѣлъ и, накрай, еляженски. Най-интересентъ за славянитъ, рабира се, е последниятъ отдѣлъ. Тука се има предѣлъ така наречената библиотека на Юдина, която обрабува съставна частъ отъ библиотеката на Конгреса. Колкото и да е странно, но библиотеката на Юдина е една отъ най-богатитъ руски библиотеки на свѣта (80,000 тома), а въ нѣкои отношения, нѣма сѣмъение и единственая. Не напавдно сегашния директоръ на библиотеката на Конгреса Пуннамъ, който взема тови постъ отъ 25 години, казва: „библиотеката на Юдина е наша гордостъ“.

Но, преди всичко, кой е Юдинъ?

Генадий Василевичъ Юдинъ се родилъ презъ 1840 год. въ Тоболска губерния. Отъ фотографията му ви гледа патриархъ съ готѣма бѣла брада, съ строги и умни очи, въ широкъ сюртукъ. Умрѣлъ е, струва ми се, преди десетина години. Цѣлиятъ си животъ е прекаралъ въ Красноярскъ, но е ходилъ и въ чужбина. Ималъ раякѣна фабрика, нѣколко алатни периметри, къщи и земя въ Красноярскъ. Истински сибирянитъ. По натура нѣсѣмънено родентъ братъ на тѣзи уралски и сибирски търговци, които сж описани въ Маминъ-Сибирякъ. Баща му билъ забележителентъ

20,000 души въ Аяна, готови да бждатъ хвърлени въ Кримъ презъ Азовското море; дебаркирането що бжде на всекъде трудно.“

Но належаниятъ въпросъ не бѣше дебаркирането въ Кримъ, а незабавното, бързото дебаркиране въ Барна, а да се хвърлятъ дехо по скоро, преднитъ колонн ерешу руситъ и имъ се развѣятъ озюзнитъ знамена.

Маршалтъ като че ли влѣхъ вавше всѣкому активизма, който го рапаляваше.

XXV. Той се завърна въ Цариградъ. Поканентъ при султана, той присѣтства на едно съвѣщание, председателотувано отъ Негово Высочество, и въ което Решидъ наша служеше въ преводитѣ.

Маршалтъ даде отчетъ за видѣното въ Варна и Шументъ. Това не бѣха тѣзи мѣсяци,

несигурни, нерешителни, боязливи наблюдения, на които султанитъ бѣше свикавалъ отъ дълго време; положението не позволяваше двусмислиця. Рѣчѣта на маршала о бѣраа, рѣзка; той излага накратко, но съ тази енергичная тона, която може да се види въ цѣлата му кореспонденция, критичното положение на Силистра, обграждана и притискана всѣки дехо все по вече въ мрежата на руската армия; той описа вавседането въ Шументъ, фаталнитъ новини, които всѣхъ смутъ въ духа на турекитъ генерали и наетото решение за незабавното прѣкаание въ Варна, както и незабавнитъ мѣрки, последоващи това решение.

Маршалтъ се въздушеши, той описа подробно, съ вѣрната, която имаше самъ, военното положение, снитъ

на третѣ армия и проекта на началотуващитъ генерали. Слушайки го, султантъ отдалечаваше отъ мисълъта си бѣспокойствието, което го пѣмѣчваше и можеше да се забележи какъ надеждата, като слѣнчентъ лѣтъ, оварява лицето му „Азъ имамъ, каза той, цѣлно довѣрие въ Франци и Англия и сѣмъ убедентъ, че тѣ ще спавоят Турция“.

XXVII На следнитъ дехо, 25 май, маршалтъ трѣбваше да замине за Галиполи, където сѣмѣташе да пристигне на 26 привзори.

Той бѣ сигурентъ въ дѣброто равноложение на турекото правителство, но не толкова и въ активността на неговитъ представителн и въ услѣднето, което бѣше присявили въ Галиполи при пѣнѣнене на заповедитѣ, които

имъ се даваха; сжщо така той помоли сѣрскера и капитанъ-пашата да заминатъ за Галиполи, а да провѣрятъ сами, дали турекитъ параходи и транспорти сж на своя постъ; тѣ трѣбваше да се намѣрятъ тамъ на 28.

Всички опрѣдѣлени дати бѣхи фиксирани въ паметѣта на маршала.1) Още въ деня

1) Въ сжщото време той пишеше на своя братъ, г. Лерой де Сентъ Арно, съ дата 25 май: „Дебаркирането на нашитъ войски е заловѣдано и ще почне до три дни; на 2 юни азъ ще имамъ 12000 души въ Варна, — на 8, 24000, — на 18, 40000. Англичанитъ следватъ сжщото“.

Той пишеше на министра на войната Сѣраскерътъ и капитанъ-пашата че бждатъ въ Галиполи на 28, азъ ще имъ покажа войскитъ си, тѣ же могатъ да сравнятъ моитъ маневри съ своитъ.

На 29, дебаркирането на 1-ва дивизия започна; — на 5 юни азъ ще бжда въ Варна, а да присѣтствамъ при дебаркирането; — на 8, азъ ще се върна въ Цариградъ, а да взема 3-тата дивизия, да я по-

на неговото замѣнаване за Галиполи, прѣстигнаха новини отъ Силистра; тѣ бѣха отливна. На 20 и 21 две последователни атаки на руситъ бѣха напълно отбѣснати; неприятеля понесе при своето отстъпление голѣми загуби; сжщо куражѣтъ на турцитъ се подигаеше; тѣ добиха увѣреностъ въ себе си и умираха единъ следъ другъ вавъ своитъ окопи.

Тази новина бѣ поврещната съ ентузиазмъ въ Цариградъ, където маршалтъ, сжпвайки на „Вертоле“, каза: „Ако Силистра се вавържи до 15 дни, руситъ не ще усѣятъ да ѳ взематъ“. (Следва).

кажа на султана, да настоя за присѣдинението на турската дивизия и да присѣтствемъ при натоварването. На 20 юни, моята главна кватѣра ще бжде въ Варна. Съ „Вертоле“ азъ ще сѣмъ тамъ за единадесетъ часа.

математикъ-самоучк. Отъ детството Геннадий Василевичъ ималъ необикновена склонностъ къмъ колекционерство. Отъ 13 годишната си възраст той започналъ да пати всички свои рачишки, папски всъщностни си приходи-разходи бележки и пр. и тави свои приячка е свързалъ до последнитъ си дни. Илиявалъ е отъ мисълта, че на потомството трѣбва да бѣде интересенъ живота на човѣка, и че той трѣбва да бѣде предаденъ въ всичкитъ му най дребни прояви. Всички тѣзи книги Юдинъ е навелъ въ най голѣми редъ. Твърде рано се е развила у него страстта да събира редки книги. Снабденъ съ голѣми средства, той е ималъ възможностъ да поддържа въ Москва и въ Петроградъ специални агенти, които надиряли при букиниститъ рѣдки издания и му ги пращали въ Красноярскъ. Понече още не е съществувала сибирската желѣзница, той се сношавалъ по телеграфа съ своитъ агенти. Наредъ съ книгитъ е събиралъ още старинни книги, дѣла и писма. Всичкитъ книги и книжа разучавалъ лично самъ, при което книгитъ подреждалъ не по съдържание, а по формата.

Въ Красноярскъ Юдинъ ималъ нѣколко къщи. Но презъ 1881 год., следъ голѣмия пожаръ въ града, той се заселилъ в перста далечъ отъ него, върху стрѣмниня брѣгъ на рѣката Енисей. Тукъ специално за своята колекция е построилъ отдѣлна къща съ 8 стаи, въ която по мѣстилъ 180 шкафа. Характерното е, че къщата за него и въ семейството му е била два пѣти по-малка отъ библиотеката, която той упорито наричалъ "архивъ".

Отъ 1894 год. колекцията е била доста пълна, тъй като Юдинъ преминалъ отъ рѣдкитъ книги къмъ библиографята, после къмъ историята — руска и сибирска, следъ туй почналъ да попълва библиотеката си, като се е ръководилъ не само отъ своя вкусъ, но и отъ поощренията на такива комитетни хора, каквито сѫ Пипинъ, Межовъ и Венгеровъ.

Въ течение на нѣколко десетни години е събиралъ Юдинъ своитъ богатства, като едновременно е управлявалъ своитъ частни търговски предприятия. Неговата книгохранителница или "архивъ" се превърнала постепенно въ истинска скривница.

Тя вече наброявала 80,000 тома, около 6,000 наименования и надъ 100,000 архивни документи. Особено богати били отдѣлитъ по библиография, руска история, руска литература, почти всички въ връзка съ Сибиръ. Нѣкои отъ изданията представлявали толкова голѣма библиографична рѣдкостъ, че не ги притежавала дори публичната библиотека въ Петроградъ.

Когато остарѣлъ, Юдинъ почналъ да се замисли върху съдбата на своята скривница. Той предлагалъ библиотеката си да бѣде откупена отъ правителството, отъ университетитъ, но отиредъ му отказали. Презъ 1903 год. сегашния библиотечаръ на Вашингтонската библиотека билъ въ Петроградъ,

дето узналъ за захвърлената въ опибиркитъ сѣтѣве библиотека. Той се заинтересувалъ отъ нея и по телеграфа замолилъ Юдина да се срещнатъ въ Москва. Свидането е станало. Юдинъ поискалъ отъ Путнама за библиотеката си 150 хиляди долара, но Путнама не разполагалъ съ такива кредити.

Следъ четири години, обаче, се заинтересувалъ отъ романтичността на това дѣло самъ президентъ Рузвелтъ. Презъ тия години (1905—1906 год. — години на първата руска рево-

люция) порастватъ и грижитъ на Юдина за охрана на своето скривнице. Отъ друга страна станала съблвнителна мисълъ та да се помѣсти книгохранителницата въ такива условия, дето никакви бури и никакви човѣшки страсти не биха били въ състояние да я разрушатъ. Въ резултатъ Юдинъ продава библиотеката си на американското правителство за 40 хиляди долара (вмѣсто за сто и петдесет!).

Когато занесли библиотеката на Юдина въ Вашингтонъ, което е минало безъ много голѣми трудности, и била основно разгледана тамъ, всички се убедили, че тя струва много повече. Поради това американското правителство постановило да се смѣта библиотеката като даръ, като каквото се отбелязва и до сега въ библиотечнитъ книжа; платенитъ пѣкъ 40,000 долара били прехвърлени въ параграфа за общитъ разходи на Вашингтонската библиотека.

Не е вѣ да се отбележи накрай, че библиотеката на Юдина още не е изучена до сега. А въ нея има не само много твърде рѣдки книги, но и маса още неизучавани документи.

С. Чилимировъ

СПИСЪКЪ

на общинскитъ съветници при Варненската община отъ 1878 г. до днесъ.

(Продължение отъ брой 204)

15 юний 1909 год.

Предс. Кметъ: Ив. Цероуъ

Пом. Кмета:

- 1) Филиппъ Христовъ
- 2) Минко Юрдановъ
- 3) Дяко Беделевъ

Членове:

- 1) Н. Кичевъ
- 2) Дръ В. Карамиханловъ
- 3) Добра Филовъ
- 4) Н. Ив. Житероуъ
- 5) В. В. Поповъ
- 6) Дръ В. Кувеловъ
- 7) К. Анастасовъ
- 8) Д. Георгиевъ
- 9) А. Илиевъ
- 10) Кръстю Трошевъ
- 11) Н. Кирмякъ
- 12) К. Енотатиевъ
- 13) Х. Христовъ
- 14) С. Хаджоланъ
- 15) Мемдухъ Бей Али Бей
- 16) Хамди Сюлюмановъ
- 17) Абдула Кер Алиевъ
- 18) К. С. Калевъ

31 мартъ 1912 год.

Предс. Кметъ: Ал. Василевъ

Пом. Кмета:

- 1) Георги Ноевъ
- 2) Ангелъ Данчевъ
- 3) Георги Серафимовъ

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ЗАПОВѢДЬ № 45.

гр. Варна, 27 май 1929 година

Съгласно чл. 64 отъ закона за градскитъ общини,

ЗАПОВѢДВАМЪ:

1. Всички притежатели на имоти покрай алеята, които откриватъ въ сѣщитъ заведения, се задължаватъ въ седмодневенъ срокъ отъ днесъ да направятъ прилични огради къмъ алеята, а ако иматъ къмъ сѣщата входъ, да бѣде направенъ удобенъ и сѣщо така приличенъ.
2. По новооткритата алея, която заочви отъ Шокарония каналъ, върви къмъ крайбрежието се запрещава изнасянето на маси отъ сѣседнитъ заведения както и въобще засането на алеята и попречване движението по сѣщата.
- Нарушителитъ на настоящата ми заповѣдъ ще се глобяватъ съгл. чл. 72 отъ закона за градскитъ общини.
- Изпълнението ѳ възлагамъ на органитъ отъ лозарното отдѣление.

Кметъ: (а) Н. Поповъ

Членове:

- 1) Венед. Поповъ
- 2) Костадинъ Геновъ
- 3) Пан. Кърджиевъ
- 4) Василъ Сираковъ
- 5) Георги Филириди
- 6) С. Юлари
- 7) Дамянъ Перелинговъ
- 8) Дръ В. Парасковъ
- 9) Антонъ Байчевъ
- 10) Георги Ив Самоковски
- 11) Дамитръ Ковдовъ
- 12) Матю Кербелъ
- 13) Стефанъ Георгиевъ
- 14) Иванъ Павловъ
- 15) Реди Василевъ
- 16) Дръ В. Карамиханлевъ
- 17) Михайлъ Вълковъ
- 18) Станчо Савовъ
- 19) Димитръ О. Поповъ
- 20) Тодоръ Страшимировъ

21 Августъ 1915 год.

Предс. Кметъ: Ст. Савовъ

Пом. Кмета:

- 1) Георги Ноевъ
- 2) Ст. Георгиевъ

Членове:

- 1) В. Поповъ
- 2) С. Юлари
- 3) Ал. Василевъ
- 4) П. Кърджиевъ
- 5) Г. Филириди
- 6) Г. Самоковски
- 7) Д. Ковдовъ
- 8) Ж. Дикиджиевъ
- 9) Т. Страшимировъ
- 10) Ив. Павловъ
- 11) Р. Василевъ
- 12) К. Геновъ
- 13) Г. Серафимовъ
- 14) И. Ангчевъ
- 15) Дръ В. Парасковъ
- 16) А. Байчевъ
- 17) Дръ С. Поповъ
- 18) Дръ В. Карамиханлевъ
- 19) М. Вълковъ
- 20) А. Данчевъ
- 21) В. Сираковъ

ХРОНИКА

Назначена е комисия под председателството на кмета и членове: пом. кмета Ц. Ханджидъ, и общинскитъ съветници инж. Зл. Бръчковъ, Арх. Д. Дабковъ, Борисъ Ганчевъ, Хр. Мирски, Арх. Ст. Поповъ, Ж. Желябовъ, Стефанъ Пешевъ и Арх. П. Гачевъ, които да се занимаватъ съ следнитъ опешни въпроси:

1. Посрещане италианската въздухоплавателна ескадра.
 2. Организиране борба съ влоушишено разпространяваната въ страната ни мѣдна въ скривницата на варненското лѣтовище.
 3. Възмене мѣрки за предотвратяване на евентуалната скжпогия и
 4. Рекламното дѣло на лѣтовището.
- Заседанието се състоя на 5 юни. Комисията е разгледала тѣви въпроси и е ввела съот-

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ЗАПОВѢДЬ № 45.

гр. Варна, 27 май 1929 година

Съгласно чл. 64 отъ закона за градскитъ общини,

ЗАПОВѢДВАМЪ:

1. Всички притежатели на имоти покрай алеята, които откриватъ въ сѣщитъ заведения, се задължаватъ въ седмодневенъ срокъ отъ днесъ да направятъ прилични огради къмъ алеята, а ако иматъ къмъ сѣщата входъ, да бѣде направенъ удобенъ и сѣщо така приличенъ.
2. По новооткритата алея, която заочви отъ Шокарония каналъ, върви къмъ крайбрежието се запрещава изнасянето на маси отъ сѣседнитъ заведения както и въобще засането на алеята и попречване движението по сѣщата.
- Нарушителитъ на настоящата ми заповѣдъ ще се глобяватъ съгл. чл. 72 отъ закона за градскитъ общини.
- Изпълнението ѳ възлагамъ на органитъ отъ лозарното отдѣление.

Кметъ: (а) Н. Поповъ

метно решение. Отгжотвали сж: Арх. Гачевъ, Ж. Желябовъ, Ст. Поповъ и Зл. Бръчковъ.

Обявява се на Варненскитъ граждани, стопани на коне, мулета и магарета да ги докаратъ за прегледъ при ветеринарното отдѣление, въ двора на общинския складъ за дърва задъ пожарната команда, като взематъ съ себе си и интизипскитъ имъ билети.

Прегледа започва на 27, 28 и 29 I участъкъ; на 29 и 30 II уч. на 30 и I III уч. на 3, 4, 5 и 6 IV уч. на 8, 9 и 10 V уч. на 11, 12 и 13 VI участъкъ.

Който отъ стопанитъ не докара добитъка си за прегледъ, ще му се съставя актъ за глобяване, а добитъка ако излѣзе боленъ, ще се унищожава безъ право на обещетение.

Назначена е общинска комисия въ съставъ: Председателъ пом. Кмета Ханджидъ и членове: Директора на слетитъ тех. служби инж. Кърджиевъ, Нка на пристан. инж. Къневъ и представителъ на Морския Сговоръ Славяновъ, на която възлагамъ: да проучи и даде мнение за организиране движението на лодкитъ и други плавателни сждове презъ време на банския сезонъ по морето въ района на банитъ и около курортния пристанъ въ свързка съ спасителната служба въ банитъ, а сжщо да даде мнение за постройката на специално помѣщение и бюфетъ на плажа като прикодно общинско предприятие.

Съставения протоколъ да ми се представи въ непродължително време.

Варненско Градско Общинско Управление

ЗАПОВѢДЬ

№ 46.

гр. Варна, 30 май 1929 год.

§ 1.

Предъ видъ вуждата отъ улеснение работата и издаването на време патенти и абонаменти и др за второто полугодие на 1929 г.

Заповѣдвамъ:

Съгласно чл. 95 отъ Закона за акцизитъ и пр. да почне издаването отъ 1 юний т. г., както следва:

I. АБОНАМЕНТИ

- а) За захарни издѣлия.
- б) За растителни масла за ядене и таханъ;
- в) Товарни и медицински сапуни и парфюмирани издѣлия.

II. ПАТЕНТИ

- а) За правоварене и правопреваряване на спиртни питиета (ракии);
- б) За правопровзвеждане по студентъ начинъ спиртни питиета.
- в) За правотъргуване съ мѣстни и финни спиртни питиета.
- г) За правотъргуване съ бандерованъ тютюнъ на едро и дребно и съ суровъ тютюнъ на листи.

За своевременно то снабдяване съ патенти и абонаменти заинтересованитъ да се явятъ въ ФИНАНСОВОТО ОТДѢЛЕНИЕ НА ОБЩИНАТА, където ще се издаватъ презъ работното време на всѣки присѣственъ денъ до 30 юний т. г., следъ която дата продължение на срока нѣма да има. Веднага ще се вaredи обща промѣрка, и за констатиранитъ нарушения ще се съставятъ актове, като нарушителитъ ще отговарятъ по чл. 132, 135 а. и 135 г. отъ Закона за акцизитъ и пр.

Кметъ: Н. ПОПОВЪ
Секретаръ: К. М. ДЮДГЕРОВЪ

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩ. УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 11179

гр. Варна 23 май 1929 год.

Съгласно закона за взѣмнение чл. 108 отъ закона за Градскитъ общини, общинскитъ такси, берии в др. за текущата финансова година ще се плащатъ безъ глоби на три срока, а именно:

25 Юний, 25 Октомврий и 28 Февруарий на сѣщата година. Предъ видъ на това, умоляватъ се гражданитъ да побързатъ съ заплащането на I та третина отъ дължимитъ такси за вода, каналь, сметъ, налогъ за празни мѣста и др. подобни до 25 Юний т. год. за да избѣгнатъ глобитъ за закъснение. Следъ 25 Юний неизплатенитъ третинки отъ общинскитъ такси ще се събиратъ съ 10% глоба за суми до 1000 лв. и съ 20% за суми надъ 1000 лева.

Задълженията за електрическа енергия се изплащатъ ежемесечно, а не изплатилитъ до 25. VI. т. г. тоже ще се глобяватъ.

Независимо отъ глобата, неизплатилитъ се длъжници ще бѣдатъ лишени отъ вода и електричество.

Суми ще се приематъ всѣки денъ въ работно време въ канцеларията на Финансовото отдѣление, Електрическа и Техническа Дирекция.

ОТЪ ОБЩИНАТА.

Печатница Добри Тодоровъ. Варна.